

Başvuru Numarası	: 2021/641
Toplantı Tarihi/Sayısı	: 5.1.2022/5
Karar Numarası	: 2022/18
Başvuran	: R. Ç.
Başvuran Vekili	: --
Adres	: E. T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Kurum/Kişi	: E. T Tipi Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres	: --

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, başvuranın bulunduğu koğuştaki kalan mahpuslardan birinin alerjisi nedeniyle kaşıntısı olması üzerine 25 kişilik koğuşun uyuz şüphesi ile gereksiz yere karantinaya alındığı iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru dilekçesi ... tarihinde ve 641 başvuru numarasıyla kayda alınmıştır.

3. Başvuru dilekçesi ve eklerinde başvuran;

a) Bulunduğu koğuştaki kalan mahpuslardan birinin kaşıntısı olduğunu, kaşıntının söz konusu mahpusun yediği baharatın alerji yapmasından kaynaklandığını, ancak bu kaşıntı sebebiyle uyuz şüphesi ile 25 kişilik koğuşun karantinaya alındığını, başka kimsede kaşıntı olmadığını ancak buna rağmen karantina uygulamasının sürdürülerek mağduriyet yaşatıldığını,

b) Karantina tedbiri sebebiyle koğuştan hiçbir yere çıkmadıklarını, birden çok dilekçe ile talep etmesine rağmen kurum revirine gidemediğini, aynı şekilde dilekçe yazsa da ilaçlarının tarafına verilmediğini, nöbetçi memura da acil rahatsızlığı olduğunu ilettiğini ve en azından ilaçlarının tarafına sağlanmasını talep ettiğini ancak sonuç alamadığını, kendisinin ve koğuştaki diğer mahpusların kronik rahatsızlıklarından kaynaklı çeşitli ilaçlara ihtiyaçları olduğunu, kaldığı ceza infaz kurumunda sağlığa önem gösterilmediğini iddia etmiştir.

4. Başvuranın iddialarına, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü tarafından 01.09.2021 tarih ve ... sayılı yazı ile yanıt verilmiştir. Söz konusu yazıda özetle;

a) Başvuranın anılan Kurumda barındırıldığı süre içerisinde rahatsızlıklarına istinaden 5 defa kurum revirinde muayene ve tedavisinin yapıldığı, reçete edilen ilaçların temin edilerek eksiksiz olarak kullanmasının sağlandığı,

b) Ceza infaz kurumlarında barındırılan tüm hükümlü ve tutuklulara olduğu gibi başvuranın da sağlık sorunları ile ilgili gerekli tüm tetkiklerin ve tedavilerin özenle yerine getirildiği, infaz kurumlarında yaşayan hükümlü ve tutukluların, özgürlüğünden yoksun olmayan her vatandaşın yararlanabildiği sağlık haklarından ve hizmetlerinden öncelikli olarak yararlandırıldığı, yapılan işlemlerin usul ve yasaya uygun olduğu, muayene ve tedavi kayıtlarına bakıldığında herhangi bir ihmalin söz konusu olmadığı,

c) Kurumda bulunan tüm hükümlü ve tutukluların revir biriminden eşit bir şekilde faydalandığı, reçete edilen ilaçların aynı gün temin edilerek kendilerine teslim edildiği,

d) Scabies (uyuz) şikâyeti ile kurum revirine herhangi bir hükümlü/tutuklunun başvurusunun bulunmadığı, ancak 26.05.2021 tarihinde 3 mahpusun kaşıntı şikâyeti nedeniyle kurum revirinde muayene edildiği, kendilerine reçete düzenlendiği, ayrıca uyuz ihtimali göz önünde bulundurularak 03.06.2021 tarihine kadar takiplerinin yapıldığı, takipleri neticesinde yapılan kontrol muayenesinde ise kaşıntı ve cilt lezyonuna rastlanmadığı, dolayısıyla başvuranın iddialarının gerçeği yansıtmadığı,

e) Bahse konu başvuruda geçen iddialara ilişkin olarak, ceza infaz kurumu idaresi ve görevli personelin görevleri yönünden herhangi bir kusur ve ihmalinin bulunmadığı, yapılan işlem ve uygulamaların ilgili mevzuat

gereğince yerine getirildiği belirtilmiştir.

5. E. T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu da 17.09.2021 tarih ve ... sayılı cevabi yazısı ile görüşlerini Kurumumuza göndermiştir. (Yazı içeriğinde belirtilenler, başvuran ile SEGBİS görüşmesi yapıldıktan sonra idare tarafından gönderilen yazının içeriğinde aynen ifade edildiğinden, 7'nci paragrafta daha kapsamlı olarak yer almaktadır.)

6. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca muhataptan alınan yazılı görüş, başvurana iletilmiş ve başvuranın yazılı görüşü istenilmiştir. Başvuran tarafından söz konusu yazıya cevap verilmemiştir. Başvuran tarafından yazılı görüş belirtilmediğinden başvuran ile SEGBİS görüşmesi gerçekleştirilmiş ve başvurusundan vazgeçip vazgeçmediği sorulmuştur. Başvuranın, ... tarih ve 641 başvuru numarası ile kayıt olunan dilekçesine istinaden kendisi ile gerçekleştirilen SEGBİS görüşmesinde;

a) Uyuz için karantinaya alındıkları sürede fitik ve ayağında ödem şeklinde rahatsızlıkları olduğundan yürüyemeyecek duruma geldiği, bu süreçte rahatsızlıkları için gerekli ilaçlara ulaşamadığı ve muayene olamadığı, sadece karantina süresince değil karantina bittikten sonra da ek olarak yaklaşık 10 gün daha doktora erişemediği, bu şekilde yaklaşık 25 gün revire çıkarılmadığı, ayrıca daha önce tutulduğu ceza infaz kurumunda doktorun reçetelediği ilacın bu cezaevi hekimince de sevk edildiği hastane hekimlerince de reçetelenmediği ancak ağrılarına bu ilacın iyi geldiği,

b) Başvurusuna ilişkin olarak Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün cevabının gönderildiği 03.09.2021 tarihli yazımızın kendisine ulaşmasının akabinde başvuru konusu hakkında daha kapsamlı ve detaylı başka bir dilekçe gönderdiği ancak kapalı zarflı olmasına rağmen dilekçenin Kurumundan çıkışının yapılmadığı, Kurumdan çıkış yapılmayan dilekçesinde karantina koşullarından da bahsettiği,

c) Kendisinin sevk edildiği önceki cezaevinde karantinaya giren kişilerin karantina süreleri bitmeden karantina koşusuna yeni mahpus gelmediği, böylelikle karantina süresi bitse de karantina koşusuna gelen yeni mahpustan virüs bulaşmış olma ihtimali olan mahpusların koşulara dağılarak burada bulunan diğer mahpuslara virüsü bulaştırmasının önüne geçilmiş olduğu, karantina koşusunun kapasitesi sıfırlandıktan sonra yeni mahpusların alındığı ancak bu cezaevinde böyle bir sistem olmadığı, karantina koşusunda yeni sevk olan ya da hastane, adliye gibi yerlerden gelen mahpusların da getirildiği, bu sebeple karantina süresi bitse de mahpusların bulaş riski olduğu halde koşulara dağıtılması ile kendisinin ve diğer mahpusların riske atıldığı, karantina koşullarının hastalığa yakalanmaya yol açabilecek olmasından ötürü fizik tedavi sevkini de iptal ettirip gitmediği hususlarını ifade etmiştir.

7. Gerçekleştirilen SEGBİS görüşmesinde, başvuran tarafından yeni iddialar belirtildiğinden söz konusu hususlar hakkında E. T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden 20.10.2021 tarih ve ... sayılı yazı ile yeniden bilgi ve görüş istenilmiştir. E. T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünün konu hakkında göndermiş olduğu 04.11.2021 tarih ve ... sayılı cevabi yazıda özetle;

a) 26.05.2021 tarihinde 3 mahpusa muayene yapıldığı, kaşıntı sebebiyle tedbiren Wilkinson Pomad isimli ilacın (İlacın prospektüsünde yazdığı üzere Wilkinson pomad; lokal antiseptik, antipuritik ve antiparaziter etkisinden dolayı sedef hastalığı (psöriasis), egzema ve akne'de kullanılır.) reçete edildiği, uyuz olma ihtimaline karşı 03.06.2021 tarihine kadar takiplerinin yapıldığı, yapılan takiplerin sonucunda kaşıntı ve cilt lezyonuna rastlanmadığı ve bu sebeple başvuran ve diğer kişilere uyuz teşhisi konulmadığı,

b) Başvuranın 26.05.2021 tarihinde kurum revirine çıktığı, yapılan muayene neticesinde 'Periferik Vasküler Hastalık' tanısı ile ilaç tedavisi düzenlendiği, 02.06.2021 tarihinde de kurum revirine çıktığı, yapılan muayene neticesinde 'Periferik Vasküler Hastalık' tanısı ile ilaç tedavisi düzenlendiği, 09.06.2021 tarihinde açlık grevine başlayıp 16.06.2021 tarihinde açlık grevini sonlandırdığı ve genel tıbbi muayenesinin yapıldığı, 28.06.2021 tarihinde kurum revirine çıktığı, yapılan muayenesi neticesinde bel ağrısı, baş ağrısı, B grubu vitaminlerin eksikliği tanıları ile ilaç tedavisi düzenlendiği ve başvuranın doktora ve ilaca erişim sağladığı diğer tarihlere ilişkin bilgilere de gönderilen bilgi ve belgelerde yer verildiği,

c) Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü tarafından yine söz konusu yazıda, başvuranın uyuz şikâyetiyle revire çıkmadığı, ilgili kişinin dilekçesi veya acil rahatsızlığını belirtmesi gibi durumlardan kaynaklı revire çıkarılmaması durumunun söz konusu olmadığı, Kurum Aile Hekiminin revir biriminde muayene ettiği ya da rahatsızlıktan dolayı revire çıkılamadığı durumlarda doktorun koşullarda muayeneleri yaptığı,

d) Pandemi süresince hastane, mahkeme, sınav gibi durumlardan ötürü kurum dışına çıkıp gelenlerin 14 gün

karantinada kaldığı, karantina koğuşunda bulunanları Aile Hekiminin talep olmasına gerek kalmadan günlük olarak gördüğü, gerekirse ilaç tedavisi verdiği, 22 Ekim 2021 tarihinden itibaren revir biriminin de çift maske ile muayeneleri karantina koğuşunda yapmaya başladığı,

e) Başvuranın Kurumumuza müracaatından sonra Kurumumuza hitaben yazmış olduğu başka bir dilekçenin olmadığı,

f) Pandemi kapsamında karantina uygulamasının karantina süreleri devam eden mahpuslarla kuruma yeni giren mahpusların temas edeceği şekilde olup olmadığı hususunda; Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 18.06.2021 tarih ve ... sayılı, "COVID-19 Pandemi Sürecinde Tedbirler" konulu yazısı gereğince COVID-19 hastalığı için gerekli karantina ve diğer tedbirlerin alınmakta olduğu, duruşma ve tedavi gibi nedenlerle zorunlu olarak dış sevkler yapıldığı, bu sebeple kuruma yeni giren mahpuslar olmasına bağlı olarak insan sirkülasyonunun devam ettiği, kuruma ilk kez gelen mahpuslar ile kuruma dönüş yapan mahpusların COVID-19 tespiti için PCR testlerinin yapıldığı, 14 gün izolasyon sürecini tamamlayanların koğuşlara alınmadan önce de PCR testlerinin tekrarlandığı, test sonucuna göre odalara yerleştirildikleri, PCR test sonucu pozitif çıkarsa İl/ İlçe Sağlık Müdürlükleriyle irtibata geçildiği, izolasyon süreçlerinin ceza infaz kurumunun fiziki şartlarına göre mümkünse tek kişilik odalarda tamamlandığı ancak fiziki imkanları elverişli olmayan ceza infaz kurumlarında hükümlü/tutuklu sayısının birden fazla olabileceği bildirilmiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

a) Ulusal Mevzuat

8. Anayasa'nın "Kişinin dokunulmazlığı, maddî ve manevî varlığı" kenar başlıklı 17'nci maddesine göre; *"Herkes, yaşama, maddî ve manevî varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir. Tıbbî zorunluluklar ve kanunda yazılı haller dışında, kişinin vücut bütünlüğüne dokunulamaz; rızası olmadan bilimsel ve tıbbî deneylere tâbi tutulamaz. Kimseye işkence ve eziyet yapılamaz; kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan bir cezaya veya muameleye tâbi tutulamaz."*

9. Anayasa'nın "Sağlık hizmetleri ve çevrenin korunması" kenar başlıklı 56'ncı maddesinin birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü fıkrasına göre; *"Herkes, sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkına sahiptir."* *"Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir."* *"Devlet, herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak; insan ve madde gücünde tasarruf ve verimi artırarak, işbirliğini gerçekleştirmek amacıyla sağlık kuruluşlarını tek elden planlayıp hizmet vermesini düzenler."* *"Devlet, bu görevini kamu ve özel kesimlerdeki sağlık ve sosyal kurumlarından yararlanarak, onları denetleyerek yerine getirir."*

10. Anayasa'nın "Dilekçe, bilgi edinme ve kamu denetçisine başvurma hakkı" kenar başlıklı 74'üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrasına göre; *"Vatandaşlar ve karşılıklılık esası gözetilmek kaydıyla Türkiye'de ikamet eden yabancılar kendileriyle veya kamu ile ilgili dilek ve şikâyetleri hakkında, yetkili makamlara ve Türkiye Büyük Millet Meclisine yazı ile başvurma hakkına sahiptir."* *"Kendileriyle ilgili başvuruların sonucu gecikmeksizin, dilekçe sahiplerine yazılı olarak bildirilir."*

11. 13/12/2004 tarih ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un "İnfazda Temel İlke" başlıklı 2'nci maddesinin ikinci fıkrasına göre *"Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz."*

12. 5275 sayılı Kanun'un "Sağlığın korunması kurallarına" uyma başlıklı 27'nci maddesinin birinci ve ikinci fıkrasına göre: *"Hükümlü, sağlığının korunması ve salgın hastalıkların önlenmesi için gerekli ve alınmış tedbirlere uymak, kişi sağlığı için tehlike doğuran durumları gecikmeksizin kurum yönetimine bildirmek, kendi ve içinde yaşadığı ortamın temizliğine uygun davranışlar göstermek zorundadır."* *"Hükümlü, hem kendi, hem de diğer hükümlülerin sağlığını tehlikeye düşürebilecek eylemlerden kaçınmakla yükümlüdür."*

13. 5275 sayılı Kanun'un "Hükümlünün muayene ve tedavi istekleri" kenar başlıklı 71'inci maddesine göre: *"Hükümlü, beden ve ruh sağlığının korunması, hastalıklarının tanısı için muayene ve tedavi olanaklarından, tıbbî araçlardan yararlanma hakkına sahiptir. Bunun için hükümlü öncelikle kurum revirinde, mümkün olmaması hâlinde Devlet veya üniversite hastanelerinin mahkûm koğuşlarında tedavi ettirilir."*

14. 5275 sayılı Kanun'un "Hükümlünün muayene ve tedavisi" kenar başlıklı 78'inci maddesinin birinci ve ikinci fıkrasına göre; *"Kurumun sağlık koşullarının düzenlenmesi, hükümlünün acil veya olağan muayene"*

ve tedavisi kurumun hekimi tarafından yapılır. Genel veya hastalık nedeniyle yapılan tüm muayene ve tedavi sonuçları, sağlık izleme kartına işlenir ve dosyasında saklanır.” “Sağlık Bakanlığı ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile üniversitelerin sağlık kuruluşları, hükümlülerin tedavileri bakımından gerekli yardımları yapmakla görevlidirler.”

15. 5275 sayılı Kanun’un “Sağlık denetimi” kenar başlıklı 79’uncu maddesine göre; “Kurum hekimi, kurumu ayda en az bir kez denetleyerek genel ve özel önlem alınması gereken hastalıklar ile kurumda sağlık koşulları yönünden alınması gereken önerileri içeren bir rapor düzenler ve kurum yönetimine verir.”

16. 5275 sayılı Kanun’un “Hastaneye sevk” kenar başlıklı 80’inci maddesine göre; “Hükümlünün sağlık nedeniyle hastaneye sevkine gerek duyulduğunda durum, kurum hekimi tarafından derhâl bir raporla ceza infaz kurumu yönetimine bildirilir.”

17. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin (i) bendinde, Kurumumuzun “özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” ile görevli olduğu düzenlenmiştir.

18. Aynı Kanun'un 17'nci maddesinin birinci ve sekizinci fıkralarında, özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin Kuruma bizzat başvuru yapabileceği hükme bağlanmıştır.

19. 6701 sayılı Kanun’un 18’inci maddesinin ikinci fıkrasına göre ise; “Kurum, ihlal iddiasına muhatap olan taraftan yazılı görüşünü sunmasını ister. Yazılı görüş, istemin tebliğinden itibaren on beş gün içinde Kuruma ulaştırılır. Yazılı görüş, başvuran kişiye tebliğ edilerek, görüşünü tebliğden itibaren en geç on beş gün içinde Kuruma sunması istenir. Talep hâlinde Başkan bu süreleri bir defaya mahsus olmak üzere on beş gün uzatabilir. Taraflara talepleri hâlinde Kurul önünde ayrı ayrı sözlü açıklama yapma hakkı tanınabilir.”

20. 24.11.2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik’in “Ön incelemenin yapılması” başlıklı 48’inci maddesinin birinci fıkrasına göre, “Kuruma yapılan başvurular, inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulur...”

21. Aynı Yönetmelik’in 49’uncu maddesinin altıncı fıkrasında; “Ön inceleme şartlarının bulunmadığının sonradan anlaşılması halinde de, incelenemezlik, gerekçeli kabul edilmezlik veya gönderme kararı verilir.” denilmektedir.

22. Mezkur Yönetmelik’in “Gerekçeli kabul edilmezlik kararı” başlıklı 67’nci maddesine göre; “Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalden kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.”

23. Adı geçen Yönetmelik’in “İhlal kararı” başlıklı 69’uncu maddesinin birinci fıkrasına göre; “İnceleme ve araştırma sonucunda başvurunun yerinde olduğu kanaatine varılması hâlinde ihlal kararı verilir.”

24. Aynı Yönetmelik’in 37’nci maddesi gereğince; “Başvurular, kanunî temsilci veya vekil tarafından da yapılabilir. Kanunî temsilci veya vekil aracılığıyla yapılan başvurularda temsile veya vekâlete dair geçerli bir yetki belgesinin sunulması zorunludur.”

b) Uluslararası Mevzuat

25. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin "İnsan haklarına saygı yükümlülüğü" kenar başlıklı 1'inci maddesi şöyledir; "Yüksek Sözleşmeciler Tarafından kendi yetki alanları içinde bulunan herkesin, bu Sözleşme'nin birinci bölümünde açıklanan hak ve özgürlüklerden yararlanmalarını sağlarlar." Sözleşme'nin 3 üncü maddesi şöyledir; "Hiç kimse işkenceye veya insanlık dışı ya da aşağılayıcı muamele veya cezaya tabi tutulamaz."

26. Medeni ve Siyasal Haklar Sözleşmesi'nin 7'nci maddesi ise şöyledir: "Hiç kimse işkenceye veya zalimane, insanlık dışı veya onur kırıcı muamele veya cezaya maruz bırakılamaz. Ayrıca hiç kimse, serbest iradesi olmadan tıbbi veya bilimsel bir deneye tabi tutulamaz." Sözleşme'nin 10'uncu maddesine göre; "Özgürlüğünden yoksun bırakılan herkes, insani muamele ve insanî doğuştan sahip olduğu

insanlık onuruna saygı görme hakkına sahiptir.”

27. Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin Üye Devletlere Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında REC (2006) 2 Sayılı Tavsiye Kararı'na (Avrupa Cezaevi Kuralları) Ek “Temel İlkeler” alt başlıklı 1’inci maddesi şöyledir: “*Özgürlüğünden mahrum bırakılan herkese insan haklarına saygı gösterilerek davranılır.*”

28. Avrupa Cezaevi Kuralları “Temel İlkeler” alt başlıklı 3’üncü maddesine göre; “*Özgürlüğünden yoksun bırakılmış olan kişilere uygulanan kısıtlamalar haklarında uygulanan yaptırımın yasal amacıyla orantılı ve bunun gerektirdiği asgari düzeyde olmalıdır.*”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

29. Başvuran, koğuşunda ciddi kronik rahatsızlıkları olan ve/veya yaşlı olan kişilerin söz konusu uyuz karantinası döneminde doktora ve ilaca erişememe konusunda daha büyük sıkıntılar yaşadığını iddia etmiş ve başvurusunda bu durumu da belirtmiştir. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde “*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*” Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre, ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan özgürlüğünden mahrum bırakılan kişiler, ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını bizzat kendileri veya kanuni temsilcileri/vekilleri aracılığıyla yapabilmektedir. Bu husus Yönetmelik'in 37'nci maddesinde; “*Başvurular, kanunî temsilci veya vekil tarafından da yapılabilir. Kanunî temsilci veya vekil aracılığıyla yapılan başvurularda temsile veya vekâlete dair geçerli bir yetki belgesinin sunulması zorunludur.*” şeklinde düzenlenmiştir. Bu kapsamda söz konusu iddianın doğrudan başvuruları ilgilendiren bir konu olmadığı, incelenilme şartını taşımadığı ve bu nedenle kabul edilemez olduğu anlaşılmıştır.

30. Başvuranın diğer iddialarına ilişkin olarak ise; Ulusal Önleme Mekanizması görevi kapsamına giren iddiaların kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek bir neden bulunmadığından Kurumumuzca esas incelemesi yapılabileceği sonucuna varılmıştır.

31. Başvuranın; uyuz için karantina uygulandığı, aslında baharatlı yemesinden kaynaklı alerjik reaksiyon sebebiyle kaşıntısı olan mahpusa doktorun ayrıntılı bir muayene yapmadan bu kararı verdiği, koğuşta uyuz olan bir mahpus olmadığı halde koğuştaki 25 kişinin karantinaya alınması ile mağduriyete sebebiyet verildiği iddiası bulunmaktadır. “*Cezaevi yönetimleri -mahkûmlar başta olmak, ama personel ve ziyaretçiler de dâhil olmak üzere- cezaevlerine giren herkesi bulaşıcı hastalık tehlikesine karşı korumaktan sorumludurlar. Bu görevi gerektiği gibi yerine getirmezlerse sonuç, personelin, ziyaretçilerin ve zamanla da tahliye edilen mahkûmların toplumun diğer kesimleriyle temas etmeleri yoluyla, bölgede genel olarak sağlık sorunlarının görülmesi olur.*” (COYLE, Andrew; “*Cezaevi Yönetimine İnsan Haklarını Göz Önüne Alan Bir Yaklaşım*”, Uluslararası Cezaevi Araştırma Merkezi, 2002, s.49)

32. Ceza infaz kurumu tarafından gönderilen sağlık evraklarına bakıldığında hekimin, koğuş isim listesi üzerine “... koğuşunda hiç kimseye Scabies teşhisi konmamış olup tedbiren 3 kişiye ‘Wilkinson pomad’ reçete edilmiştir. Kontrol muayenelerinde Scabies’e rastlanılmamıştır.” şeklinde not düştüğü görülmektedir. Hekim tarafından koğuşun karantinaya alınması gerektiğine ilişkin karar verildiğini gösteren bir belge bulunmamaktadır. Nitekim ceza infaz kurumu tarafından da kaşıntı nedeniyle üç mahpusun muayene edilmesinin ardından tedbiren pomad reçete edildiği, uyuz olma ihtimaline karşın da 26/05/2021 tarihi ile 03/06/2021 tarihleri arasında takiplerinin yapıldığı, yapılan takiplerin sonucunda kaşıntı ve cilt lezyonuna rastlanılmadığından başvuran ve koğuşundaki diğer mahpuslara uyuz teşhisi konulmadığı ifade edilmiştir. Başka bir deyişle, ceza infaz kurumu idaresi tarafından “karantina” uygulamasından söz edilmemiş olup “tedbiren takiplerin yapıldığı” ibaresi kullanılmıştır. Ölçülülük ilkesinin üç alt ilkesi elverişlilik, gereklilik ve orantılılıktır. Elverişlilik, başvuru önleminin ulaşılmak istenen amaç için elverişli olmasını, gereklilik başvuru önleminin ulaşılmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını, orantılılık ise başvuru önlem ve ulaşılmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir. Bu kapsamda, her ne kadar hekim tarafından hastalığın olduğu yönünde tanı konulmasa da muayene edilen kişilerin birden fazla olması, uyuz hastalığının basit bir temas yoluyla bile hızlı bir şekilde bulaşabileceği ve cezaevlerinin toplu yaşam alanları olduğu göz önüne alındığında tedbiren takiplerin yapılmasına devam edilmesi, ölçülülük ilkesinin üç alt ilkesi olan elverişliliğe, gerekliliğe ve orantılılığa uygun görünmektedir.

33. 5275 sayılı Kanun'un “Sağlığın korunması kurallarına” uyma başlıklı 27'nci maddesinin birinci ve ikinci fıkrasına göre: “*Hükümlü, sağlığının korunması ve salgın hastalıkların önlenmesi için gerekli ve alınmış*

tedbirlere uymak, kişi sağlığı için tehlike doğuran durumları gecikmeksizin kurum yönetimine bildirmek, kendi ve içinde yaşadığı ortamın temizliğine uygun davranışlar göstermek zorundadır.” “Hükümlü, hem kendi, hem de diğer hükümlülerin sağlığını tehlikeye düşürebilecek eylemlerden kaçınmakla yükümlüdür.” Takiplerin yapılmasına devam edilen süreçte; hekim tarafından uygun görülen tedbirlere uymak gerekliliğini de bu kapsamda düşünmek gerekir. Bu anlamda ceza infaz kurumu tarafından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği, aksine bulaşıcı hastalıkların yayılmasının önlenmesi yükümlülüğü çerçevesinde hareket edildiği anlaşılmaktadır. AYM, başvuranın şikâyet ettiği tutulma koşulları ve süresi bakımından diğer tutuklu/hükümlülerden farklı olarak ruhsal açıdan daha ağır etkilendiğine ve uygulamanın asgari eşik seviyesine ulaştığına ilişkin somut bir veriye ulaşılamaması gerektiğini belirtmektedir (AYM, Ertuğrul Ayar, B. No: 2016/71478, 24/6/2020, §32). Bu anlamda başvuranın, tedbiren takiplerin yapıldığı süreçte, diğer mahpuslardan ruhsal açıdan daha ağır etkilendiğine ve uygulamanın asgari eşik seviyesine ulaştığına ilişkin somut bir veriye ulaşılamamıştır. Kaldı ki; başvuran, kendisinden daha ağır kronik rahatsızlıkları olan ve/veya yaşlı olan mahpusların süreçten daha fazla etkilendiğini iddia etmiştir. Tedbirler, sadece başvurana yönelik olmayıp, bulaşıcı hastalık nedeniyle ceza infaz kurumunda barındırılan hükümlü ve tutukluların, kurum çalışanlarının sağlığını koruma amacı da gütmektedir. Bu bağlamda; tedbiren ilaç reçete edilmesi, tedbiren takipler yapılması vb. önlemler hekimin mesleki görüşü ve idarenin takdir yetkisi ile koşullarına uygun olarak belirlenebilmelidir.

34. “Bununla birlikte Anayasa Mahkemesi, Anayasa'nın 17'inci maddesinin üçüncü fıkrası çerçevesinde ceza infaz kurumlarında tutulma koşullarını değerlendirirken başvurucu tarafından ileri sürülen somut olaylara ilişkin iddialarla birlikte koşulların bir bütün olarak gözetilmesi ve bu kapsamda önlemlerin şiddeti, süresi, amacı ve bireyler için sonuçlarının birlikte değerlendirilmesi gerektiğini de kabul etmiştir. Dolayısıyla her başvuruda somut olayın özel koşulları, alınan tedbirin niteliği ve süresi, amacı ve söz konusu kişi üzerindeki etkisi değerlendirilmelidir” (Sancer Ekim, B. No: 2018/27690, 7/4/2021, § 32). Somut olayın özel koşulları, alınan tedbirin niteliği ve süresi, amacı ve söz konusu kişi üzerindeki etkisi birlikte değerlendirildiğinde; iddiaya esas somut olayın asgari ağırlık eşikliğini aşan bir muamele olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığı ve bu sebeple ceza infaz kurumu tarafından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği anlaşılmaktadır.

35. Ancak, ceza infaz kurumu idaresinin göndermiş olduğu belgeler arasında uyuzhastalığından korunmak için uyulması gereken hijyen kuralları (sıcak su ile banyo yapılması, koğuşun temizlenmesi, giysilerin, çarşafların, havluların yüksek sıcaklıkta yıkanması, yıkanamayanların ütülenmesi, yatak, yorgan ve battaniyelerin 3-5 gün havalandırılması gerekliliği vb.) ile ilgili mahpuslara süreçten ve riskten haberdar olmaları bakımından bir bilgilendirme yapıldığına ilişkin ya da koğuşta bulunanlara hastalıktan korunmaya uygun dermatolojik saç ve vücut şampuanı dağıtıldığına/ kullanmalarının tavsiye edildiğine ilişkin bir bilginin bulunmaması ile takiplere ilişkin 5275 sayılı Kanun'un 78'inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Genel veya hastalık nedeniyle yapılan tüm muayene ve tedavi sonuçları, sağlık izleme kartına işlenir ve dosyasında saklanır.” hükmü gereğince tüm muayenelerin sağlık izleme kartına işlenmesi gerektiğinden her bir muayenede hekim tarafından işlenen sağlık izleme kağıtlarının gönderilmeyip, sonuç olarak “kontrol muayenelerinde kimsede Scabies'e rastlanmadığı” şeklindeki hekim bulgusu kaydının gönderilmesiyle yetinilmesi bir eksiklik olarak değerlendirilmektedir.

36. Başvuranın ağırları sebebiyle yürüyemeyecek duruma geldiği ve nöbetçi memura kronik rahatsızlığı için acil olarak doktorla görüşmek istediğini belirttiği ancak uyuz için karantinada olduğu süre ve bu süreye ek 10 gün içinde doktorla görüşemediği şeklindeki iddiasına karşılık ceza infaz kurumu idaresince ilgili kişilerin bu süreçte takibatlarının yapıldığı, başvuranın acil rahatsızlığını belirtmesi halinde revire çıkarılmaması gibi bir durumun söz konusu olmadığı belirtilmiştir. “Diğer mahpuslar gibi başvurucunun da beden ve ruh sağlığının korunması ve hastalıklarının tanısı için muayene ve tedavi olanaklarından, tıbbi araçlardan yararlanma hakkına sahip olduğu mevzuatta açıkça düzenlenmektedir. Bu konuda Sağlık Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile üniversitelerin sağlık kuruluşları görevli kılınmıştır. Ayrıca ilgili ceza infaz kurumunda görevli hekim tarafından kurumun ayda en az bir kez denetleneceği ve sağlık koşulları yönünden alınması gereken önerileri içeren bir rapor düzenleyeceği hüküm altına alınmıştır.” (AYM, İbrahim Kaptan, B. No: 2017/30510, 18/7/2018, §62)

37. İdarenin cevabi yazısının ekinde göndermiş olduğu sağlık evrakları arasında 26.05.2021 tarihi ile 03.06.2021 tarihleri arasında başvuranın; 26.05.2011 tarihli kurum doktoru ile görüşme, 02.06.2021 tarihli

kurum doktoru ile görüşme ve ilaç yazdırma, aynı talebi yinelediği 03.06.2021 tarihli dilekçeleri bulunmaktadır. Yine idare tarafından gönderilen sağlık evrakları arasında başvuran adına düzenlenmiş 26.05.2021 ve 02.06.2021 tarihli reçeteleri mevcut olup idarenin cevabında bu tarihlerde kurum revirine çıktığı, yapılan muayenesi neticesinde tedavisi için ilaç verildiği belirtilmiştir. Başvuranın, Kurumumuza hitaben yazdığı başvuru dilekçesinin üzerindeki tarihin 02.06.2021 olması ve 4 gündür ağrı çektiğini belirtmesi sebebiyle ilacının bitmiş olduğunu, ağrı çektiğini iddia ettiği bu 4 günlük sürenin yine 26.05.2021-02.06.2021 tarihleri arasında kaldığı anlaşılmaktadır. İki muayene arası bir haftalık süreçte doktor tarafından rahatsızlığına ilişkin reçetelenmiş ilacı bulunduğundan ilaca erişemediğini söylemek yerinde olmayacaktır. Reçetelerin ikisinde de ‘Periferik Vasküler Hastalık’ tanısı konulmuş olduğu, doktorun buna uygun olarak bir ilaç reçete etmiş olduğu, ilaç prospektüsünde yazdığı üzere söz konusu ilacın varislerinden doğan şikâyetlerde, örneğin bacaklarda ağırlık, yorgunluk, şişkinlik hissinde, ayrıca hemoroid tedavilerinde kullanıldığı anlaşılmaktadır. Hekimin hastaya uygulanacak tedaviyi seçme yetkisi olup ilgili ilaç tedavisinin etkilerinin görülmesi bakımından bir izleme süresi olacağı da açıktır. Nitekim bir haftalık sürecin sonunda hekim, mahpusun da dilekçesi ile talep ettiği “Daflon” isimli başka bir ilacı reçetelemeye gerek görmüştür.

38. Ayrıca mahpusun talep ettiği “Lyrica” isimli ilacın bu cezaevinde tutulduğu sürede tarafına reçetelenmediği iddiasına ilişkin olarak Lyrica markası altında pazarlanan, Pregabalin içeren ilaç; ağızdan alınan ve kısmi sara (epilepsi) nöbetlerinin tedavisinde diğer nöbet ilaçları ile birlikte ek tedavi olarak; merkezden uzak (periferik) sinir hasarına bağlı ağrının (nöropatik ağrı) tedavisinde, yaygın anksiyete (kaygı) bozukluğunun tedavisinde ve fibromiyalji (esas olarak kasları ve kasların kemiğe yapıştığı bölgeleri etkileyen ve yaygın ağrıya neden olan bir çeşit yumuşak doku ağrısı) tedavisinde kullanılmaktadır. (İnternet Erişimi: <https://www.titck.gov.tr/duyuru/il-saglik-mudurluklerinin-dikkatine-07032019145613>) *İlacın; presinaptik ekstatör nörotransmitterlerin salınımını azaltarak etkilerini gösteren antiepileptik ilaç olduğu, kötüye kullanımın yaygın olduğu, kötüye kullanımının mahkûmları ve bağımlılık tedavisine katılan kişileri içeren nüfus temelli çalışmalardan elde edilen verilerle 2010 yılına dayandığı bilimsel çalışmalarda yer alan bilgilerdir. (Yakup Erden, Samet Sancar Kaya, Mehmet Okçu; “Pregabalin ve Gabapentin Kullanım Bozuklukları”, Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon Bilimleri Dergisi, 2019, Vol. 22 Issue 3, p126-133) Ayrıca T.C. Sağlık Bakanlığı Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu tarafından 07.03.2019 tarihinde; ilgili Bilimsel Danışma Komisyonlarının aldıkları kararlar gereğince, normal reçete ile verilmesi gereken izlemeye tâbi ilaç statüsünde olan “Pregabalin Etkin Maddesini İçeren İlaçlar”ın 01.04.2019 tarihi itibarıyla “Yeşil Reçete ile Verilmesi Gereken İlaçlar” listesine alındığı, ayrıca, belirtilen tarihten itibaren geçerli olmak koşuluyla, “Pregabalin Etkin Maddesini İçeren İlaçlar”ın İlaç Kullanım Raporu olmadan reçete edilmek istenmesi durumunda sadece Onaylı Kısa Ürün Bilgilerinde belirtilen terapötik endikasyonları dâhilindeki ilgili uzman hekimler tarafından reçete edilebileceğine ilişkin duyuru yapılmıştır. (İnternet Erişimi: <https://www.titck.gov.tr/duyuru/il-saglik-mudurluklerinin-dikkatine-07032019145613>) Bu sebeple ilacın hekim tarafından reçete edilmemesine sebep olan endişenin anlaşılır olduğu, bu ilaç yerine başka ilaç tedavisi uygulanmasının tercih edildiği görülmektedir.*

39. Başvuranın doktora ve ilaca erişemediğini iddia ettiği 25 günlük sürenin 26.05.2021-20.06.2021 olduğu anlaşılmaktadır. Gönderilen sağlık evrakları arasında bulunan reçeteler ve hekim tarafından düzenlenen sağlık kayıtlarından; bu tarihler arasında 26.05.2021, 02.06.2021 tarihlerinde revire çıkarıldığı, muayene edildiği, ilaç tedavisine başlanıldığı ve 09.06.2021 tarihinde açlık grevine başlayıp 16.06.2021 tarihinde de sonlandırdığından bu iki tarihte de genel tıbbi muayenesinin yapıldığı anlaşıldığından 25 günlük süre boyunca doktora ve ilaca erişimin olmadığı iddiası yerinde görülmemektedir. Başvuranın kaldığı kurumda ve sevk edildiği hastanede birden fazla kez muayene ve tetkiklerin yapıldığı, doktorun gerekli gördüğü tedavileri uyguladığı anlaşılmaktadır. Bu anlamda ceza infaz kurumu tarafından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği değerlendirilmektedir.

40. Başvuran; başvuru konusu hakkında daha kapsamlı ve detaylı başka bir dilekçe gönderdiğini ancak kapalı zarflı olmasına rağmen dilekçenin Kurumundan çıkışının yapılmadığını, Kurumdan çıkışı yapılmayan dilekçesinde karantina koşullarından da bahsettiğini iddia etmiştir. Kurum tarafından verilen cevapta ise başvuranın TİHEK’e gönderilen başvuru dilekçesi dışında TİHEK’e gönderilmek üzere yazılan başka bir dilekçe kaydı olmadığı belirtilmiştir. Başvuru dosyası incelendiğinde; başvuranın iddiası ve ceza infaz kurumunun cevabı dışında dosyada konuya ilişkin bir belge olmadığından iddia hakkında karar verilmesine olanak bulunmamaktadır.

Ancak başvuran ile SEGBİS görüşmesi yapılarak, TIHEK'e hitaben yazdığını iddia ettiği dilekçesinde ifade ettiği tüm hususları dile getirmesi istenmiş ve başvuru da bu iddialar da incelenmiştir.

41. Başvuranın, karantina koşullarının hastalığa yakalanmaya yol açabilecek olmasından ötürü fizik tedavi sevkini de iptal ettirip gitmediği iddiası söz konusudur. *"Kişilerin devlet hâkimiyeti altında (somut olayda Ceza İnfaz Kurumu) buldukları süre boyunca yaşam koşullarının belirli bir standardın altına düşürülmemesini ve gerektiğinde iyileştirilmesini isteme hakları, Anayasa'nın 17. maddesinin (1) numaralı fıkrasında güvence altına alınan kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı kapsamında mevcuttur. Diğer taraftan tutulma koşullarının insan onuruna aykırı olmaması gerektiği Anayasa'nın 17. maddesinin (3) numaralı fıkrasında düzenlenen kötü muamele yasağıyla güvence altına alınmıştır."* (AYM, Hasan Çift, B. No: 2017/39367, 12.01.2021, § 29) Bu sebeple, Kurumumuzca ceza infaz kurumu idaresine kuruma yeni gelen mahpuslar ile karantina koğuşunda bulunan mahpusların temas ettirilip ettirilmediği sorulmuştur. Kurumun cevabında; Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 18.06.2021 tarih ve ... sayılı, "COVID-19 Pandemi Sürecinde Tedbirler" konulu yazısı gereğince COVID-19 hastalığı için gerekli karantina ve diğer tedbirlerin alınmakta olduğu belirtilmiştir. Duruşma ve tedavi gibi nedenlerle zorunlu olarak dış sevkler yapıldığı, bu sebeple kuruma yeni giren mahpuslar olmasına bağlı olarak insan sirkülasyonunun devam ettiği, kuruma ilk kez gelen mahpuslar ile kuruma dönüş yapan mahpusların COVID-19 tespiti için PCR testlerinin yapıldığı, 14 gün izolasyon sürecini tamamlayanların koğuşlara alınmadan önce de PCR testlerinin tekrarlandığı, test sonucuna göre odalara yerleştirildikleri ifade edilmiştir. İzolasyon süreçlerinin ceza infaz kurumunun fiziki şartlarına göre mümkünse tek kişilik odalarda tamamlandığı ancak kurum fiziki imkânları elverişli olmayan ceza infaz kurumlarında hükümlü/tutuklu sayısının birden fazla olabildiği bildirilmiştir.

42. Kurumun cevabında olduğu gibi izolasyon süreçlerinin tek kişilik odalarda tamamlanması her ne kadar arzu edilen durum da olsa ceza infaz kurumlarının fiziki şartlarını da göz önüne almak gerekir. Başvuran tarafından belirtildiği gibi, karantina odalarına yeni mahpusların alınması için odanın kapasitesi sıfırlanması beklenilirse insan sirkülasyonunun devam ettirilmemesi, başka bir deyişle kurumdan dışarı hastane, mahkeme gibi nedenlerle mahpusların çıkarılmaması gerekir. Ancak bu durum ağır hak ihlallerine sebep olacağı için uygulanabilir değildir. Ceza infaz kurumu idaresi tarafından Adalet Bakanlığı'nın pandemi süreci için belirlediği tedbirlere uyulduğundan ve PCR testleri de hem karantina odasına girişte hem de karantinadan çıkışta koğuşa alınmadan önce uygulandığından, karantina uygulamasında ceza infaz kurumunun fiziki imkânları ölçüsünde hareket edildiği anlaşılmış olup ceza infaz kurumu tarafından kötü muamele yasağının ihlal edilmediği değerlendirilmiştir. Bununla birlikte; karantina uygulamasının, fiziki imkânlar maksimum ölçüde kullanılarak ve mümkün olduğunca kuruma yeni giren mahpuslarla daha önce girmiş olan mahpusların temas etmeyeceği şekilde yapılması tavsiye edilmektedir. *"Elbette İnfaz Kurumundaki tutulma koşullarının -somut olay yönünden oda mevcudunun azaltılması talebinin- İnfaz Kurumunca değerlendirilerek şikâyetler hususunda gereken önlemlerin ivedi olarak alınması Devletin pozitif yükümlülüğünün etkin bir şekilde işlenmesini sağlayacaktır. Bu bağlamda İdare ve Gözlem Kurulunun veya İnfaz Kurumu İdaresinin yetki ve sorumluluğu altında bulunan bir meselenin öncelikle bu Kurul tarafından değerlendirilmesi tutuklu ve/ya hükümlülerin anayasal haklarının korunması bakımından daha işlevsel niteliğe sahip olduğu açıktır."* (AYM, Hasan Çift, B. No: 2017/39367, 12.01.2021, § 38)

43. *"Buradaki müdahale ile hak arasında makul bir denge kurma konusunun, öncelikle kamu gücünü kullanan makamlara ait olduğunun belirtilmesi gerekir. Bu konuda devletin bir takdir yetkisi olduğu açıktır. Bu takdir yetkisinin genişliği birçok unsura, özellikle de söz konusu faaliyetin niteliğine ve sınırlamaların amacına bağlı olarak değişmektedir."* (Benzer durumlarda ceza infaz kurumu yetkililerinin takdir payına ilişkin değerlendirmeler için bkz. AYM Özkan Kart, B. No: 2013/1821, 5/11/2014, § 51; Ahmet Temiz (6), § 41)

44. Sonuç olarak; ceza infaz kurumundaki tutulma koşulları bir bütün olarak değerlendirilmekle birlikte, yukarıda açıklanan nedenlerle başvuranın uyuz için karantinaya alındığı, 25 gün süre ile ilaca ve doktora erişemediği, daha önce tarafına reçetelenen ilacın bu kurumda bulunduğu sürede reçetelenmediği, başvuru konusu hakkında daha kapsamlı ve detaylı başka bir dilekçe gönderdiği ancak kapalı zarflı olmasına rağmen dilekçenin ceza infaz kurumundan çıkışının yapılmadığı, karantina koşullarının hastalığa yakalanmaya yol açabilecek olması, kuruma yeni gelen mahpuslar ile karantina koğuşunda bulunan mahpusların temas ettirildiği

iddiaları kapsamında kötü muameleye varan bir uygulamadan bahsedilemeyeceği anlaşılmaktadır. Bu çerçevede, 20.4.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin (i) bendi kapsamında kötü muamele yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

1. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĐINA,
2. Kararın taraflara tebliđine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
3. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine, 05.01.2022 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alışan TİRYAKİ

Daire Başkanı

e-imzalıdır

Av. Harun MERTOĐLU

Üye

e-imzalıdır

Saffet BALIN

Üye

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŐ

Üye

e-imzalıdır

Av. Zennure BER

Üye